

Motion till riksdagen

1989/90:N11

av Krister Skånberg (mp)

med anledning av prop. 1989/90:34 om
ändringar i försäkringsrörelselagen, m. m.

Försäkringsverksamhet har i detta land sedan länge grundats på tanken att försäkringstagaren eller förmänstagaren till en försäkring skall få ersättning vid försäkringsfall. För att försäkringsgivare skall kunna fullgöra sina avtalade förpliktelser vid försäkringsfall finns långtgående regler som binder försäkringsgivare till vissa typer av tillgångar. Försäkringsgivarens soliditet och likviditet har härvidlag varit vägledande för tidigare lagstiftning.

Så var dock inte fallet i försäkringarnas barndom. Konkurer var inte ovanliga. Detta är också ett av skälen till att det krävs tillstånd för att bedriva försäkringsverksamhet. Verksamheten övervakas av försäkringsinspektionen.

Det i propositionen framlagda förslaget om livförsäkring med fondanknytning bryter mot traditionellt försäkringstänkande här i landet.

Skälen för förslaget är enligt propositionen:

- att med en ny försäkringsform förutsättningar skapas för en betydligt mer effektiv konkurrens mellan livbolagen,
- att den enskilde försäkringstagaren får möjlighet att själv utöva inflytande över kapitalförvaltningen,
- valutaregleringens avskaffande och Sveriges närmande till en gemensam försäkringsmarknad inom E.G.

Som ett särskilt skäl anförs att försäkringsmäklare inom en snar framtid kan antas förmedla motsvarande utländska försäkringar på den svenska marknaden. Något förslag om detta läggs dock inte fram i propositionen.

Regeringsförslaget överensstämmer i allt väsentligt med ett förslag som lagts fram av en arbetsgrupp.

Av remissinstanserna som yttrat sig över arbetsgruppens förslag har LO förordat att frågan skjuts ett par år på framtiden, då flertalet viktigare skatteomläggningsfrågor fått en lösning.

Å andra sidan har Trygg-Hansa, Skandia och Försäkringsjuridiska föreningen hävdat att det är av största vikt att inte tappa tempo i den kommande internationaliseringen av försäkringsbranschen och att lagstiftningen därför bör träda i kraft redan den 1 januari 1990. Till den uppfattningen har regeringen uppenbarligen anslutit sig.

Folksam har anfört att genom införande av fondförsäkringar i den form som arbetsgruppen föreslagit har lagstiftaren mer eller mindre tagit ställning till två principiellt viktiga frågor inom svensk personförsäkring:

- möjligheten av att tilldela överskott i rörelsen till andra än försäkringstagnarna.
- möjligheten av att andra associationer än försäkringsbolag ges tillträde på den svenska personförsäkringsmarknaden.

Mot. 1989/90
N11

Folksam har ansett att det hade varit angeläget att dessa frågor – särskilt eventuella konsekvenser av dem – mera utförligt hade diskuterats i arbetsgruppens promemoria.

I regeringens proposition finns inte någon närmare diskussion av de frågor som Folksam berört och inte heller, vilket är allvarigare, någon analys av konsekvenserna för konsumenterna.

Det kan ifrågasättas om inte ett godtagande av förslaget innebär att grunder för solid och säker försäkringsverksamhet överges.

En försäkring blir ett risktagande i stället för att just vara en försäkring, en säkerhet för framtiden och efterlevande. Det handlar alltså ytterst om grunden och syftet med att bedriva god försäkringsverksamhet.

De skäl som anförts i propositionen har inte övertygat mig om det angelägna i att lagstifta på sätt som föreslagits. Dessutom bör frågan belysas och diskuteras ytterligare. Jag yrkar därför avslag på propositionen i den del den avser förslag till en lag om livförsäkringar med aktiefondsanknytning.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen avslår proposition 1989/90:34 i den del den avser förslag till en lag om livförsäkringar med aktiefondsanknytning.

Stockholm den 16 november 1989

Krister Skånberg (mp)